

جغرافیا و توسعه شماره ۴۴ پاییز ۱۳۹۵

وصول مقاله : ۱۳۹۴/۰۷/۱۶

تأیید نهایی : ۱۳۹۵/۰۳/۲۴

صفحات : ۱۰۷-۱۲۲

ارزیابی توسعه‌ی کارست با استفاده از ویژگی‌های هیدرودینامیکی و هیدروژئوشیمیایی چشمه‌های کارستی در زاگرس (منطقه مورد مطالعه: تاقدیس قلاجه و توده پراو بیستون)

دکتر شهرام بهرامی^۱، دکتر محمدعلی زنگنه اسدی^۲، علی جهانفر^۳

چکیده

بررسی خصوصیات هیدرودینامیکی و هیدروژئوشیمیایی چشمه‌ها در لندفرم‌های کارستی زاگرس می‌تواند راهنمای مناسبی برای تعیین میزان تکامل کارست باشد. هدف این پژوهش مقایسه‌ی توسعه‌یافتگی کارست به کمک ویژگی‌های هیدرودینامیک، هیدروژئوشیمیایی چشمه‌های کارستی در زاگرس چین‌خورده و زاگرس مرتفع است. در این تحقیق، منحنی فرود هیدروگراف چشمه‌های کارستی، مهمترین اکسیدهای موجود در سازندهای آهکی، داده‌های هیدرولوژی چشمه‌ها، مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی، زمین‌شناسی و تصاویر ماهواره‌ای لندفرم‌های کارستی دو ناحیه شناسایی گردید. بعد از بررسی ویژگی‌های ژئومورفولوژی کارست و زمین‌شناسی در دو محدوده، منحنی فرود هیدروگراف ۴ چشمه در محدوده‌ی زاگرس چین‌خورده و ۷ چشمه در محدوده‌ی پراو - بیستون محاسبه شد. نتایج نشان‌دهنده‌ی ارتباط نزدیک بین لیتولوژی و شکستگی‌ها با رفتار هیدرولوژی سیستم آب زیر زمینی در زاگرس چین‌خورده، و عدم ارتباط نزدیک بین شکستگی و لیتولوژی در سیستم رورانده است. با استفاده از ویژگی‌های هیدرودینامیک و منحنی فرود چشمه‌ها، درجه‌ی توسعه‌یافتگی کارست در محدوده‌ی پراو - بیستون ۵ تا ۶ تعیین شد. برای آبخوان کارستی قلاجه درجه‌ی توسعه‌یافتگی کارست ۲٫۵ تا ۳ تعیین شد. جریان چشمه‌ها در پراو - بیستون دارای چند زیر رژیم خطی و آشفته است در حالی که در چشمه‌های قلاجه تنها یک زیر رژیم یکنواخت است. تجزیه و تحلیل آهک‌های دو محدوده و نیز آنالیز شیمیایی آب چشمه نشان‌دهنده‌ی خلوص بالای آهک بیستون نسبت به آهک آسماری و در نتیجه وجود جریان انتشاری-مجرایی در بیستون در مقایسه با رژیم انتشاری در آبخوان کارستی قلاجه است.

کلیدواژه‌ها: کارست، هیدرودینامیک، هیدروژئوشیمیایی، چشمه کارستی، قلاجه، پراو - بیستون.

s.bahrami@hsu.ac.ir

asadi@sttu.ac.ir

aalijahanfar54@yahoo.com

۱- دانشیار ژئومورفولوژی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار (نویسنده مسؤل)

۲- دانشیار ژئومورفولوژی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار

۳- دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار

مقدمه

مطالعه منابع آب سازندهای کارستی، به دلیل تامین آب مصرفی جمعیت قابل توجهی از مردم مناطق مختلف جهان دارای اهمیت بسیار زیادی است. از عمده چالشهای پیش رو در ایران کاهش منابع آبی و محدودیت بهره‌برداری از آبهای زیرزمینی است. بخش عمده‌ای از این منابع به شکل منابع آب کارست در سازندهای مستعد توسعه کارست مانند سازندهای کربناته در زاگرس شکل گرفته‌اند. در یکصد سال اخیر مطالعات گسترده‌ای در رابطه با کارست و منابع آب کارست در دنیا انجام شده است (Milanovic, 1981: 1-434; Atalay, 2003: 196-203; Gilli et al, 2010: 64-34; Ford and Williams, 2007: 1-554; Goldsceider et al, 2007: 1-263; Milanovic, 2004: 1-328; Andreo et al, 2006: 54-73; Mohamadi et al, 2007: 206-220).

در ایران نیز اخیراً به واسطه اهمیت موضوع، مطالعاتی در زمینه کارست انجام شده است (مقصودی و همکاران، ۱۳۸۸: ۶۵-۵۱؛ رنگزن و همکاران، ۱۳۸۴: ۵۳۹-۵۲۸؛ جهانی بهبهانی، ۱۳۷۲: ۱-۱۵۵؛ کاظمی و همکاران، ۱۳۸۵: ۴۱-۳۳؛ کلاتتری، ۱۳۸۸: ۱۴۷-۱۳۵؛ تالی قهرودی و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۹-۲۷؛ دشتی برمکی و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۰۰-۸۹؛ مرادی، ۱۳۸۹: ۲۳-۲۱؛ بهرامی و همکاران، ۱۳۹۲: ۸۴-۷۱؛ قبادی و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۱۰-۲۹۹؛ میمانی و همکاران، ۱۳۹۰: ۶۶-۵۷؛ ولایتی و همکار، ۱۳۹۱: ۱۸۹-۱۷۱).

تحول کارست در کوه پراو- بیستون، نقش مهمی در تغذیه آبخوانهای کارستی دارد و خصوصیات تکنونیک، زمین‌شناسی و اقلیم گذشته باعث توسعه و تحول کارست در منطقه مذکور شده و عوارض کارستی نقش زیادی در تغذیه منابع آب زیرزمینی دارند (محمودی، ۱۳۸۰: ۹۳).

تحول و توسعه کارستی تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد که در این میان نقش ترکیب سنگی و

ویژگی‌های آن و عوامل ساختاری همچون گسل‌ها و درزه‌ها اهمیت زیادی دارد (کلاتتری و همکاران، ۱۳۸۸: ۱۳۵).

لندفرم‌های کارستی در مسیرهایی شکل می‌گیرند که توسط عوامل ساختاری کنترل می‌شوند (Ford and Williams, 2007: 33).

شکستگی‌های توده‌های سنگی در توسعه کارست نقش اساسی دارند. با توجه به وجود درز و شکاف‌های زمین ساختی همراه با فعالیت‌های انحلالی، شرایط برای نفوذ آب به صورت متلاطم در راستای ژرفا و قرارگیری بیشتر سنگ‌های (در واحد سطح) در معرض انحلال فراهم می‌شود (Milanovic, 2004: 34).

چشمه‌های کارستی تنها محلی هستند که می‌توان با کمک مدل‌های کمی و هیدروگراف جریان چشمه‌ها، اطلاعات کاملی از عملکرد کل سیستم، کارست در یک ناحیه به دست آورد (Bakalowicz, 2005: 158).

نتایج هیدروژئوشیمی چشمه‌های کارستی نشان‌دهنده حالت فوق اشباع کلسیت و دولومیت در دوره خشک است. میزان انحلال به سرعت جریان و نوع جریان (آشفته و خطی) وابسته است (قدیمی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۷۲). پاسخ هیدروشیمیایی و هیدرودینامیکی در آبخوانهای کارستی به شرایط جریان در این آبخوان‌ها بستگی دارد. هیدروگراف چشمه‌ها بازتاب مستقیم همه فرایندهای فیزیکی است که در آبخوان کارستی جریان آب زیرزمینی را تحت تأثیر قرار می‌دهد (Kuhta et al, 2012: 41). نقش لیتو استراتیگرافی در کارستی شدن رخنمون‌های کربناته منطقه نوا- قلاجه در غرب استان کرمانشاه حاکی از آن است که خطواره‌های منطقه در دو جهت کلی قرار دارند و تغذیه آبخوان‌ها از طریق این خطواره‌ها و تخلیه آبخوان‌ها در امتداد گسل‌ها و شکستگی‌ها صورت می‌گیرد (قمی/ویللی، ۱۳۷۶: ۱۱۹).

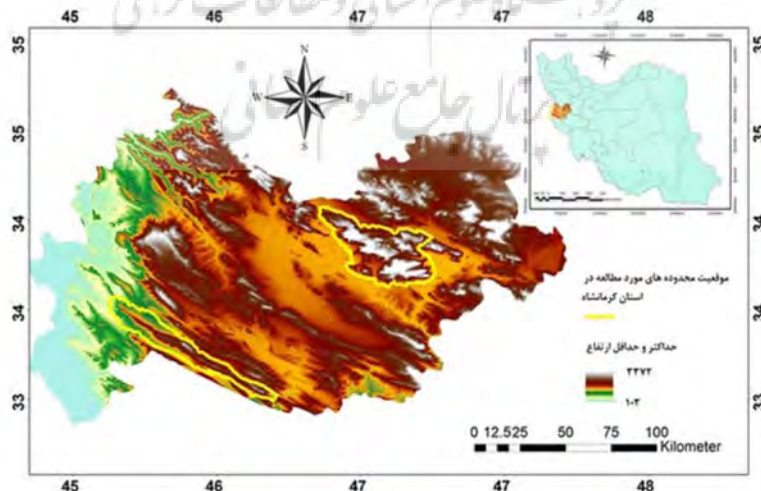
سطحی کارست بر ویژگی‌های هیدرودینامیکی آبخوان کارستی است (باقری و همکاران، ۱۳۹۴: ۳۳۳). مطالعه‌ی رفتار هیدرودینامیکی چشمه کارستی گیلان غرب در غرب زاگرس در ایران با استفاده از داده‌های *EC*، *PH*، دما و یونهای عمده در هر دو هفته یکبار از سپتامبر ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ اندازه‌گیری شد. سهم جریان مجاری در فصل خشک کاهش می‌یابد. این نوع رفتار در آبخوان‌های با حوضه‌ی کشیده و باریک رخ می‌دهد. پهنه‌های کارستی در شمال غربی زاگرس و در استان کرمانشاه نقش مهمی در تغذیه‌ی آبخوان‌ها دارند (Karimi et al, 2005: 788). وجود بیش از ۵۵۰ سراب و چشمه‌ی کارستی در استان کرمانشاه نقشی حیاتی در تأمین آب آشامیدنی و مصارف صنعتی و کشاورزی دارد (ملکی و اویسی، ۱۳۹۱: ۲).

هدف این پژوهش مقایسه‌ی توسعه‌یافتگی کارست با تأکید بر ویژگی‌های هیدرودینامیکی و هیدروژئوشیمیایی چشمه‌های کارستی به عنوان مهمترین عوامل پاسخ دهنده به شرایط ژئومورفولوژی و سنگ‌شناسی کربناته در دو سیستم کارستی ناقدیس قلاجه و سیستم کارست پراو - بیستون است.

فاصله از شکستگی‌ها ارتباط نزدیکی با موقعیت رخمون چشمه‌ها دارد و درجه‌ی اشباع کلسیت تراکم شکستگی‌ها در آهک‌های زاگرس دارد (کلانتری، ۱۳۸۸: ۱۳۵). تجزیه و تحلیل منحنی فرود هیدروگراف روش مناسبی برای بررسی‌های هیدرولوژیکی است که می‌توان برای تفسیر ویژگی‌های آبخوان کارستی از آن استفاده کرد (Kresic and Bonacci, 2010: 130). تجزیه و تحلیل هیدروگراف چشمه‌ها و منحنی فرود وضعیت آبخوان کارستی را از نظر شکستگی سازند کارستی نشان می‌دهد (Boonacci, 1993: 51).

در ارتباط با استفاده از ضریب فروکش، جهت ارزیابی شرایط هیدرولوژیکی و هندسی آبخوان کارستی، تنها استفاده از رابطه‌ی خطی مایلت کافی نیست، بلکه در ارزیابی شرایط آبخوان کارستی به خصوص در دوره‌ی خشک، از داده‌های هیدروشیمیایی و مدل‌های عددی می‌توان کمک گرفت (Fiorillo, 2012: 156).

با مطالعه‌ی منحنی فرود هیدروگراف پنج چشمه در آبخوان کارستی حوضه‌ی الوند درجه‌ی توسعه‌یافتگی کارست تعیین و نوع زیر رژیم چشمه‌ها مشخص شد که نشان‌دهنده‌ی تأثیر تفاوت‌های محلی و ژئومورفولوژی

شکل ۱: موقعیت ناقدیس قلاجه و توده پراو- بیستون در استان کرمانشاه و غرب ایران

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

محدوده‌ی مورد مطالعه

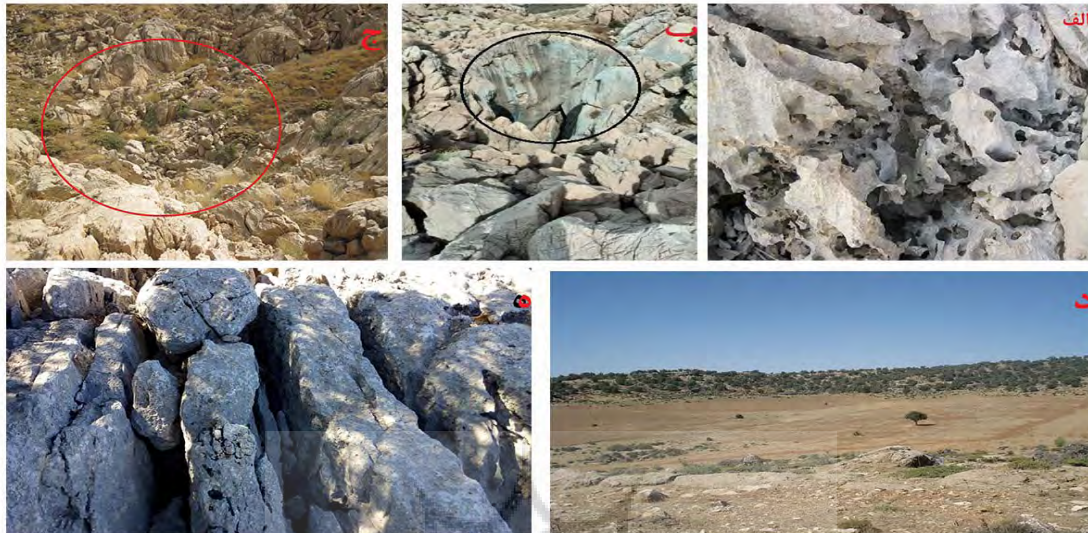
نواحی مورد مطالعه به ترتیب در توده پراو- بیستون در واحد زاگرس شکسته و تاقدیس قلاجه در زاگرس چین خورده قرار دارند.

توده پراو- بیستون با مساحت ۱۰۵۰ کیلومتر مربع در طول جغرافیایی $28^{\circ} 45'$ تا $5^{\circ} 46'$ شرقی و عرض جغرافیایی $20^{\circ} 34'$ تا $34^{\circ} 43'$ شمالی و تاقدیس قلاجه با مساحت ۸۳۴ کیلومتر مربع طول جغرافیایی $53^{\circ} 45'$ تا $35^{\circ} 46'$ شرقی و عرض جغرافیایی $9^{\circ} 34'$ تا $41^{\circ} 34'$ شمالی قرار گرفته‌اند (شکل ۱). بیشینه ارتفاع در توده پراو-بیستون ۳۴۴۰ متر و در تاقدیس ۲۳۵۵ متر است. جهت‌یافتگی اصلی محور تاقدیس شمال غربی- جنوب شرقی است. گسل اصلی تاقدیس از نوع برشی با امتداد شمال غربی- جنوب شرقی است. هریک از این واحدها در دوره‌های زمین‌شناسی با توجه به موقعیتی که دارند شرایط رسوبی و تکتونیکی متفاوتی داشته‌اند. همین امر در شکل‌گیری لندفرم‌های ژئومورفولوژیکی متفاوت در هر دو تأثیر اساسی داشته است. با توجه به تاریخچه‌ی زمین‌شناسی در دوره‌ی ژوراسیک شرایط رسوبگذاری ثابتی در زاگرس به وجود آمده است و بر روی فلات قاره و پلاتفرم کربناته داخلی رسوب‌های کم عمق آهکی ته‌نشین شده است (آهک بیستون) در حوضه‌های عمیق چرت و رادیولاریت انباشته شده است. این ویژگی به خوبی در حوضه‌های مجاور توده‌ی بیستون و پراو در کرمانشاه دیده می‌شود. در تاقدیس قلاجه سازندهایی شکل گرفته نمایانگر محیط آبی در کرتاسه‌ی میانی و پایانی است. تاقدیس قلاجه با توپوگرافی پشت‌نهنگی دارای هسته‌ای از مارن و شیل گورپی است که توسط آهک آسماری پوشیده شده است. مهمترین سازندهای کربناته در تاقدیس قلاجه

به ترتیب وسعت و رخنمون عبارتند از سازند آهکی آسماری، سازند ایلام و سازند آسماری- شهبازان. وجود گسل خوردگی و جنس سازند سبب شکل‌گیری لندفرم‌های متنوع کارستی خصوصاً در شرق تاقدیس گردیده، چرخه‌ی آب‌های زیرزمینی (در گذشته یا حال) در ارتباط با شکست‌های سطحی در سنگ‌های کربناته با فرایندهای انحلال و رسوب‌گذاری عامل شکل‌گیری ژئومورفولوژی کارست در محدوده‌ی قلاجه شده است. اقلیم هردو محدوده‌ی مدیترانه‌ای است. گرادیان دما و بارش در هر دو منطقه تحت تأثیر عامل ارتفاع هستند. نمودار گرادیان دمای سالانه نشان‌دهنده‌ی همبستگی بالای دما و ارتفاع است. جدول ۴، ویژگی‌های بارش ایستگاه‌های دو محدوده را نشان می‌دهد.

شرایط کارست‌زایی در دو محدوده

خلوص بالای آهک بیستون، ضخامت سازند کربناته، عملکرد آرام تکتونیک، امتداد و گستردگی درز و شکاف‌ها و عملکرد مؤثر گسل اصلی زاگرس، کلکسیون‌ی از اشکال کارستی مانند لایپه، فروچاله‌ها (دولین، اووالا و پولیه)، غار، چشمه‌های کارستی و دیگر اشکال را می‌توان در توده پراو - بیستون مشاهده نمود. یکی از مهمترین شواهد توسعه‌ی کارست وجود پولیه است، اساساً پولیه‌ها نماد نواحی کارستی هستند و وجود و وسعت پولیه‌ها بیانگر گسترش کارست کامل در یک ناحیه است (Cooper et al, 2011:118-131). در زاگرس چین خورده، علیرغم مساعدت اقلیم و وجود سازندهای مساعد شکل‌گیری کارست مانند آهک‌های توده‌ای آهک آسماری- شهبازان، لندفرم‌های کارستیک ناحیه متعدد اما گستردگی و تکامل آنها محدودتر از توده‌ی پراو- بیستون است.

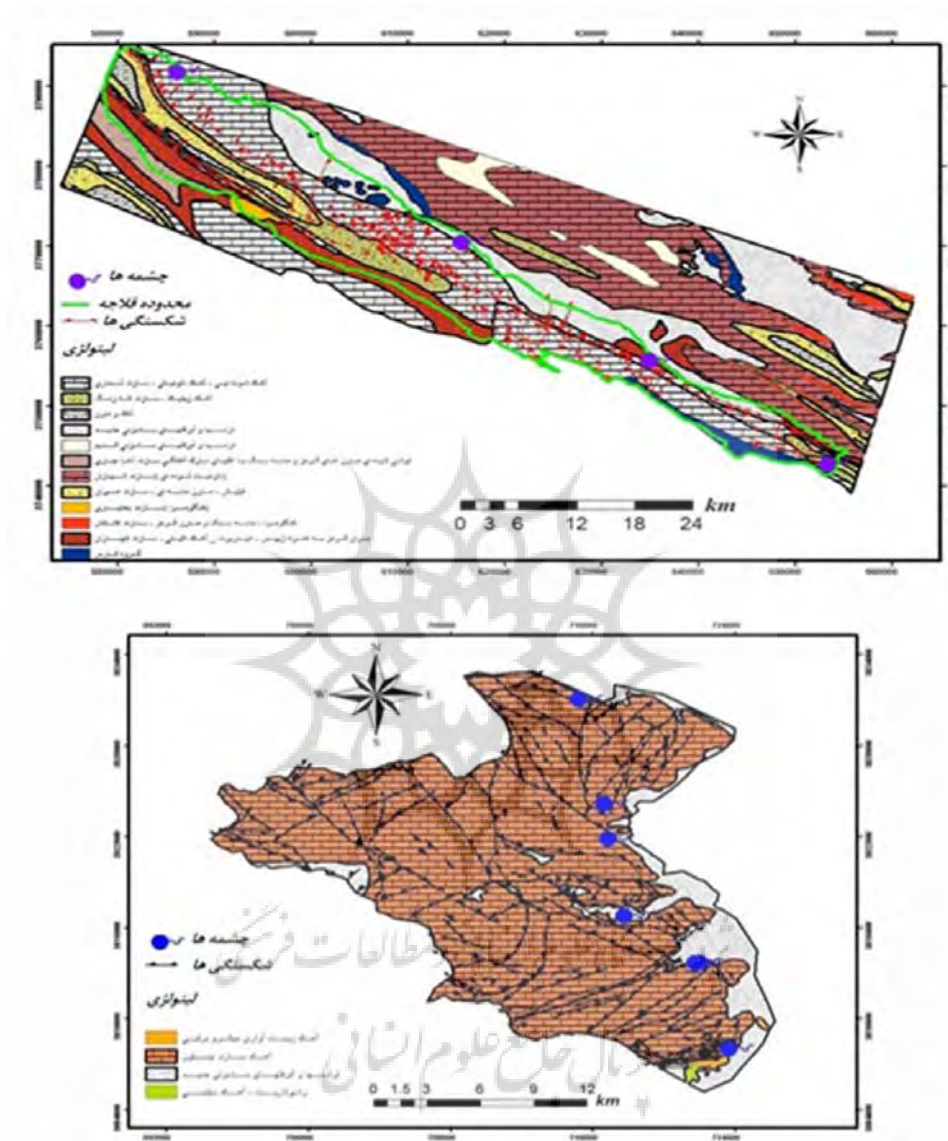
شکل ۲: تصاویر اشکال کارستی محدوده‌های مورد مطالعه (الف) شکل‌گیری لاپیه در توده بیستون - پراو (ب) جاما (ج) دولین ریزشی در توده بیستون - پراو، اشکال کارستی محدوده قلاجه (د) توسعه پولیه با کف هموار در آهک آسماری تاقدیس قلاجه (ه) درزه‌های توسعه یافته در آهک آسماری

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

مواد و روش‌ها

در این پژوهش، پس از بازدیدهای صحرایی از محدوده‌های مورد مطالعه، اشکال و لندفرم‌های کارستی، گسل‌ها و شکستگی‌ها شناسایی و موقعیت هر یک از آنها با استفاده از سیستم GPS مشخص گردید. با استفاده از نقشه ۱:۱۰۰۰۰۰ زمین‌شناسی کرمانشاه، کرکسار، کامیاران، کزند و ایلام نقشه‌ی رقومی زمین‌شناسی دو محدوده‌ی مطالعاتی تهیه شد. با هدف تجزیه و تحلیل منحنی فرود هیدروگراف، از داده‌های آماری ایستگاه‌های هیدرومتری و باران‌سنج در دوره‌ی آماری ۱۳۹۱-۱۳۸۱ استفاده شد. با توجه به تفاوت‌های دو محدوده از منظر توسعه‌یافتگی کارست، تفاوت در سنگ‌شناسی کربناته، شرایط ژئومورفولوژی و شرایط اقلیمی از محدوده پراو- بیستون داده‌های تعداد ۵ آبخوان کارستی مشتمل بر ۷ چشمه و از محدوده

قلاجه ۲ آبخوان کارستی شامل ۴ چشمه مورد استفاده قرار گرفت. روابط کمی متعددی جهت توضیح رفتار هیدروپنمیک چشمه‌ها وجود دارد. در هر چشمه‌ی کارستی یک یا چند رژیم جریان خطی یا آشفته به تخلیه آبخوان کارستی می‌پردازند. با استفاده از روابط کمی و منحنی فرود چشمه‌ها در فصل کم آبی می‌توان بسیاری از ویژگی‌های آبخوان کارستی را مطالعه نمود. منحنی فرود در چشمه‌های کارستی عبارت است از دوره‌ی زمانی بین حداکثر دبی (دبی پیک) تا افزایش مجدد دبی در پایان دوره‌ی کم آبی و افت منحنی فرود. از مهمترین روابط کمی که به توضیح منحنی فرود کمک می‌کند رابطه‌ی مایلت (۱۹۰۵) است. بسیاری از روابط کمی دیگر که حتی در سال‌های اخیر پیشنهاد شده‌اند، بر اساس رابطه‌ی مایلت هستند.

شکل ۳: نقشه زمین‌شناسی دو محدوده‌ی مورد مطالعه، موقعیت چشمه‌ها و توزیع شکستگی‌ها
تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

رابطه ۱: $Q_t = Q_0 e^{-\alpha t}$ رابطه ۲: $\alpha = \frac{\log Q_1 - \log Q_2}{0.4343(t_2 - t_1)}$

در این رابطه Q_t آبدهی چشمه در زمان t برحسب متر مکعب بر ثانیه، Q_0 آبدهی اولیه‌ی چشمه در زمان $t=0$ ، پایه لگاریتم طبیعی و α ضریب فروکش چشمه است که از رابطه‌ی (۲) محاسبه می‌شود.

که در این رابطه مقدار $Q_1 = Q_0$ و $Q_2 = Q_t$ و $t_2 - t_1 = t$ است. در سال‌های بعد دو رابطه‌ی زیر به ترتیب برای جریان خطی و جریان آشفته پیشنهاد شد

(Forkasiewicz & Paloc, 1967: 73-59; Cullman,)
7-9: 1980).

برای جریان خطی، رابطه همان رابطه خطی مایل است و برای جریان آشفته رابطه کولمان به شکل رابطه (۳) است.

رابطه ۳:

$$Q_t = Q_0(1-\beta t)$$

در این رابطه رابطه، Q_t آبدهی چشمه در زمان t برحسب متر مکعب بر ثانیه، Q_0 آبدهی اولیه چشمه در زمان 0 و β ضریب فروکش در جریان آشفته است که برابر با شیب منحنی فروکش و t مدت زمان افت منحنی فروکش است. در سال‌های اخیر این روابط به شکل گسترده‌ای برای بررسی و توضیح رژیم‌های آبدهی به خصوص در آبخوان‌های کارستی استفاده شده است (Malik & Vojtkova, 2012: 2245-2257). از این روابط جهت محاسبه درجه توسعه‌ی کارست و تهیه‌ی مدلی برای مقایسه‌ی توسعه‌یافتگی کارست به کمک رژیم جریان چشمه کارستی بهره‌برداری شد. برای ارزیابی ویژگی‌های مربوط به حجم مخزن کارستی و تعیین مشخصات اصلی چشمه‌ها علاوه بر تعیین آبدهی میانگین، آبدهی بیشینه و آبدهی کمینه، ضرایب ناهم‌شکلی (Kn) و کمترین آبدهی (Km) که بیان‌کننده وضعیت آبخوان کارستی هستند، محاسبه شد

(جدول ۴). هرچه میزان ضرایب فوق‌الذکر به ۱ نزدیک‌تر باشند، آبدهی چشمه یکنواخت‌تر و بادوام‌تر است. یکی از ضرایب تعیین‌کننده در ویژگی‌های هیدرودینامیک چشمه‌ها، ضریب تغییرات دبی چشمه‌ها است که از رابطه (۴) محاسبه می‌شود.

رابطه ۴:

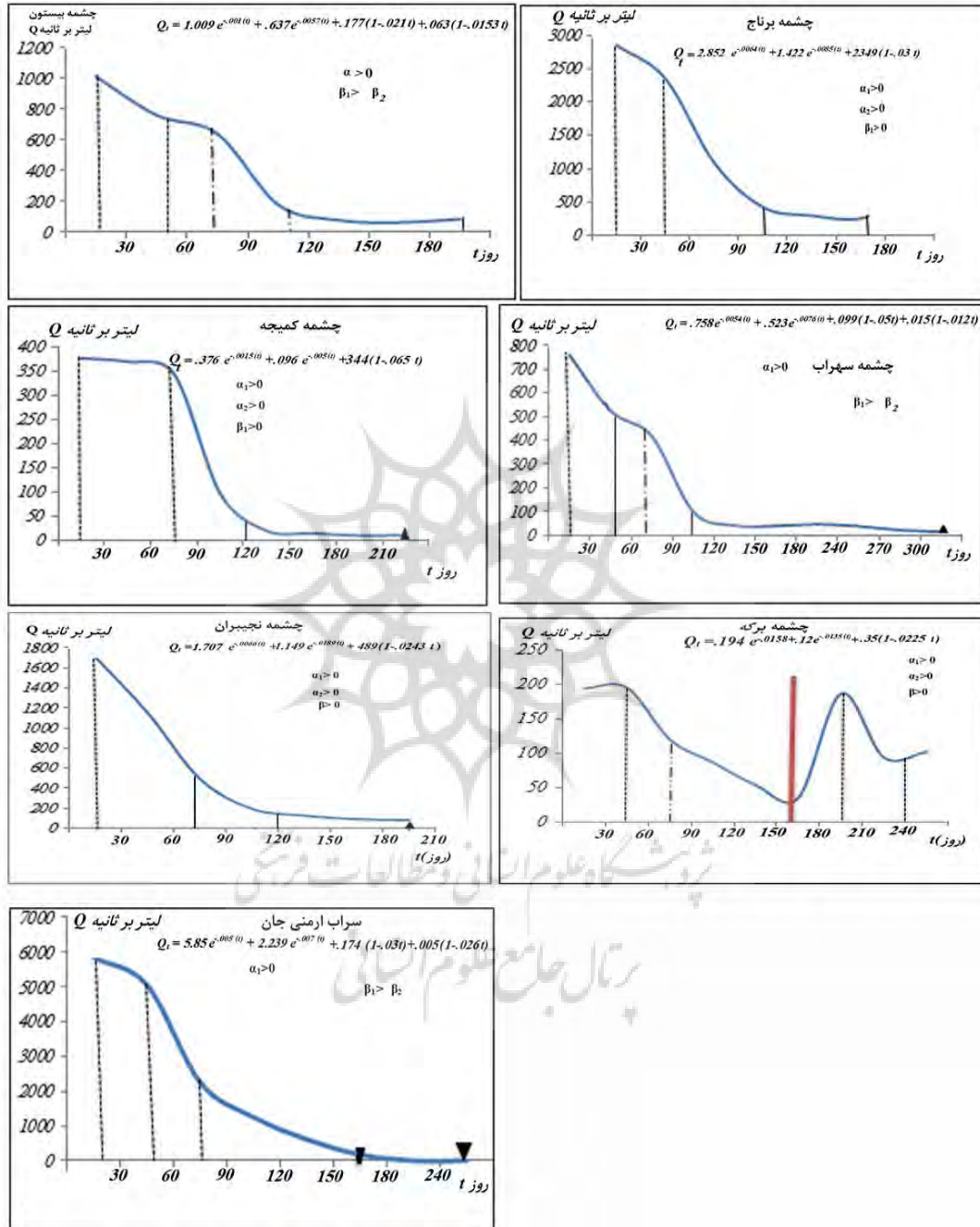
$$Cv = s/x \times 100$$

در این رابطه S انحراف معیار دبی و X میانگین دبی سالانه است (جدول ۴). به منظور به کارگیری روش مالیک و وجتکوا در تعیین رژیم هیدرولوژی چشمه‌ها و درجه‌ی توسعه‌یافتگی کارست، از آمار ده‌ساله چشمه‌ها به دلیل حذف تأثیرگذاری عوامل ناگهانی در منحنی فرود استفاده شد (باقری و همکاران، ۱۳۹۴: ۳۳۹). پس از به کارگیری روابط فوق و تحلیل ویژگی‌های هیدروشیمی آب چشمه‌ها، درجه توسعه‌یافتگی کارست در هر کدام از آبخوان‌های کارستی تعیین شد.

جدول ۱: درجه توسعه یافتگی کارست در آبخوان‌های کارستی

درجه توسعه کارست	زیر رژیم های جریان	رابطه منحنی فرود	مشخصات منحنی فرود	ویژگی کارستی
۱ و ۵	یک زیر رژیم	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t}$	$\alpha_1 > 0.001$	مناطق گسلی
۲، ۳ و ۲	یک زیر رژیم مقدار بالای α .	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t}$	$\alpha_1 > 0.007$	نواحی تکتونیک و نفوذ پذیری زیاد
۲، ۵ و ۳	دارای دو یا چند زیر رژیم خطی با مقادیر کم α .	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t}$	$\alpha_1 < 0.0024$ $\alpha_2 < 0.0033$	آبخوان‌های دارای درز و شکاف کوچک
۳، ۷، ۳، ۵ و ۴	دارای دو یا چند زیر رژیم خطی با مقادیر بالای α .	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t}$	$\alpha_1 = 0.0024 - 0.0043$ $\alpha_2 = 0.006 - 0.016$ $\alpha_1 > 0.0043, \alpha_2 < 0.006$ $\alpha_1 = 0.0041 - 0.018$ $\alpha_2 = 0.0055 - 0.016$	توسعه نامنظم، شکاف‌های بزرگ و مجراهای کوچک
۴، ۷، ۴، ۳ و ۵	دارای زیر رژیم‌های آشفته و خطی و غلبه جریان خطی.	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t} + (1-\beta_1)t$	$0.018 < \alpha_1$ $0.016 < \alpha_2$ مقادیر کم β و α	آبخوان گسلی شبکه متراکم درزه‌ها
۵، ۵	یک زیر رژیم آشفته و دو زیر رژیم خطی.	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t} + Q_3 + (1-\beta_1)t$	$\alpha_1 > 0$ $\alpha_2 > 0$ $\beta_1 > 0$	درزه شکاف‌های متراکم و مجراهای وسیع
۶	دارای دو زیر رژیم آشفته و دو زیر رژیم خطی غلبه با زیر رژیم خطی.	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t} + Q_3 + (1-\beta_1)t + Q_4 + (1-\beta_2)t$	α و β مقادیر زیاد	درزه و شکاف‌ها متراکم و مجرای وسیع
۷	یک زیر رژیم خطی و دو یا سه زیر رژیم آشفته و غلبه با رژیم خطی در تخلیه جریان.	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t} + Q_3 + (1-\beta_1)t + Q_4 + (1-\beta_2)t$	α و β مقادیر زیاد و $\beta_1 < \beta_2$	آبخوان توسعه یافته، درزه‌ها و شکاف‌های وسیع ناشی از تکتونیک و مجراهای وسیع
۸	یک زیر رژیم خطی و دو زیر رژیم آشفته رژیم آشفته عامل اصلی تخلیه.	$Q_t = Q_1 e^{-\alpha t} + Q_2 e^{-\alpha_2 t} + Q_3 + (1-\beta_1)t + Q_4 + (1-\beta_2)t$	α و β مقادیر زیاد	آبخوان بسیار توسعه یافته و مجراهای زیاد و کاهش اثر درزه‌ها در تخلیه
۸، ۵	وجود جریان آشفته و تخلیه از منطقه وادوز.	$Q_t = Q_3 + (1-\beta_1)t$	$\alpha > 0.2$ و $\alpha > 0$ $B > 0$	آبخوان کارستی به خوبی توسعه یافته
۹	دارای دو رژیم آشفته.	$Q_t = Q_3 + (1-\beta_1)t + Q_4 + (1-\beta_2)t$	β_1 و β_2 مقادیر کم	آبخوان کارستی توسعه یافته با ارتباط کم با منطقه فراتیک
۱۰	دارای سه رژیم آشفته متفاوت.	$Q_t = Q_3 + (1-\beta_1)t + Q_4 + (1-\beta_2)t + Q_5 + (1-\beta_3)t$	β_1 و β_2 و β_3 مقادیر زیاد	آبخوان کارستی توسعه یافته تخلیه از وادوز

شکل ۴: نمودار منحنی فرود، رابطه منحنی فرود در چشمه‌های کارستی و مقادیر α و β برای تعیین درجه توسعه‌یافتگی کارست

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

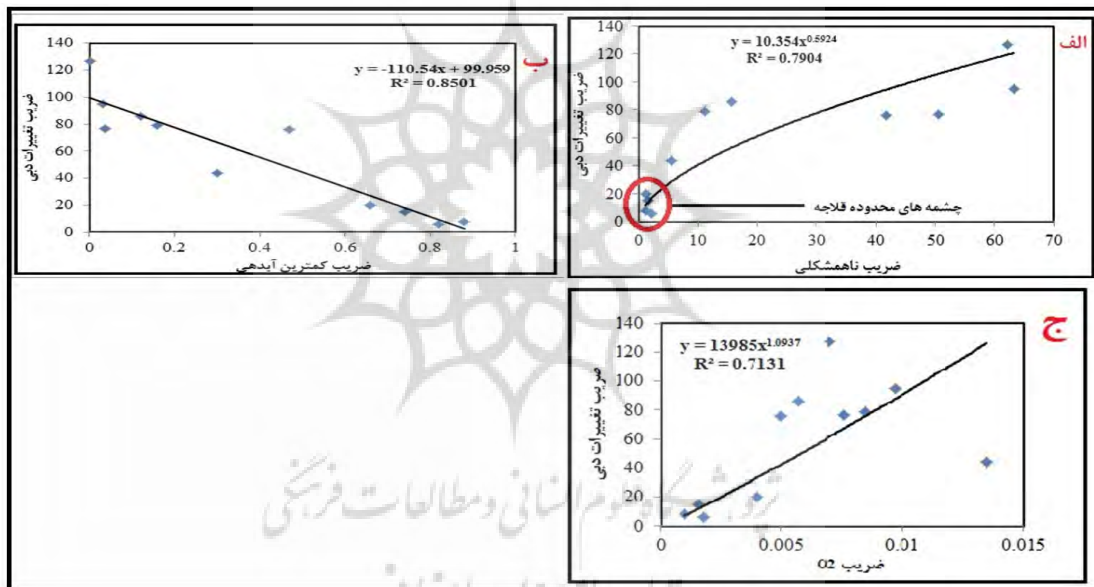
تحلیل هیدرو دینامیک و منحنی فرود چشمه‌ها

به منظور تعیین درجه توسعه‌یافتگی کارست، منحنی فرود هیدروگراف چشمه‌های مورد مطالعه در آبخوان‌های کارستی پراو- بیستون و قلاجه ترسیم گردید، رابطه‌ی هر یک از منحنی‌ها با توجه به (جدول ۱) محاسبه شد. مقادیر α و β برای تعیین درجه توسعه‌یافتگی کارست مشخص شد. با توجه به (شکل ۴) و (جدول ۱) درجه توسعه‌یافتگی کارست برای تمام چشمه‌های محدوده‌ی قلاجه ۲,۵ تا ۳ می‌باشد. در این آبخوان‌ها تغذیه عملاً از طریق درز و شکاف‌های نه‌چندان توسعه‌یافته‌ی سطح تاقدیس صورت می‌گیرد. عمده‌ترین شکل کارستی در تاقدیس، انواع لایپه، دولین‌های انحلالی و ریزشی با محدودیت نفوذپذیری و پولیه می‌باشد که بستر پولیه‌ها به دلیل فرایند خاکزایی با رسوبات نه‌چندان نفوذپذیر پر شده است. به علت جوانی کارست و غلبه درز و شکاف‌های کوچک به مجاری وسیع، ارتباط زیادی بین لیتولوژی و آب ذخیره در آبخوان وجود دارد. مقادیر بسیار کم ضریب α نمایانگر تغییر ناچیز در آبدهی در طول دوره‌ی خشکی نسبت به تمام سال است. در آبخوان‌های کارستی محدوده‌ی پراو- بیستون شکل منحنی فرود و روابط منحنی فرود وضعیتی کاملاً متفاوت دارد. در این آبخوان‌ها چشمه‌های ارمنی‌جان، چشمه سهراب و بیستون هر یک دارای چهار زیر رژیم، شامل دو زیر رژیم خطی و دو زیر رژیم آشفته، هستند. درجه توسعه‌یافتگی کارست در آبخوان مربوط به این چشمه‌ها مطابق (جدول ۱) و (شکل ۴) عدد ۶ می‌باشد. در این آبخوانها غلبه تخلیه با جریان خطی است. شکل (۴) وجود دو جریان آشفته در این چشمه‌ها و بالا بودن مقادیر β_1 نسبت به β_2 حاکی از تغییرات شدید منحنی فروکش در این چشمه‌ها است. در چشمه‌های کمیجه، نجبران، برناج و برکه با توجه

به (شکل ۴) و (جدول ۱) درجه توسعه‌یافتگی کارست ۵,۵ و یک زیر رژیم آشفته با دو زیر رژیم خطی تخلیه آبخوان در فصل خشک را انجام می‌دهند. مقادیر α_1 ، α_2 و β_1 بیشتر از صفر است. (شکل ۴) گویای این است که چشمه‌های محدوده‌ی تاقدیس قلاجه دارای منحنی فرود یکنواختی هستند و تنها دو زیر رژیم خطی با تغییر بسیار ناچیز در این آبخوان‌ها حاکم است. (شکل ۵) نمودار همبستگی بین تغییرات آبدهی چشمه‌ها و ضریب ناهم‌شکلی، ضریب α و ضریب کمترین آبدهی در آبخوان‌های کارستی دو محدوده را نشان می‌دهد. با توجه به شکل ۵ (الف)، دایره‌ی قرمز رنگ چهار چشمه قلاجه را نشان می‌دهد، مقدار ضریب تغییرات برای چشمه‌های محدوده‌ی قلاجه زیر ۲۰ درصد است که نشان‌دهنده‌ی تغییرات ناچیز آبدهی و تأثیرپذیری کمتر این آبخوان‌های کارستی از تغییرات بارشی است. ضریب تغییرات در چشمه‌های محدوده‌ی پراو-بیستون، چند برابر ضریب تغییرات چشمه‌های قلاجه است. در مورد چشمه ارمنی‌جان، این مقدار حتی به ۱۲۷ درصد می‌رسد. در مورد دیگر چشمه‌ها، نیز از ۴۴ درصد در چشمه برکه، تا ۹۵ درصد در چشمه نجبران متغیر است (جدول ۵). وجود اشکال متعدد انحلالی در محدوده‌ی پراو- بیستون مانند انواع کارن، پولیه‌های وسیع، اووالا با ابعاد متفاوت و دولین‌ها (شکل ۲) سبب شده منحنی فرود چشمه‌ها دارای چند رژیم با آبدهی متغیر باشد. نمودار همبستگی ضریب α و تغییرات دبی بیان‌کننده‌ی رابطه‌ی مستقیم بین ضریب فروکش چشمه‌ها با تغییر در مقادیر آبدهی است، بررسی نمودار الف، شکل ۵ چهار چشمه محدوده قلاجه با تغییرات بسیار ناچیز در آبدهی و منطبق بر خط همبستگی را در مقابل چشمه‌های محدوده‌ی پراو- بیستون با پراکنش بسیار زیاد و تغییرات زیاد در آبدهی دیده نشان می‌دهد. در نمودار همبستگی بین

انتشاری و از راه لاپیه، درزه‌ها و شکاف‌هایی است که در آهک آسماری شکل گرفته‌اند. برخلاف توده‌ی پراو- بیستون، رسوب‌زایی زیاد در کف پولیه‌ها در تاقدیس قلاجه از عوامل کاهش سرعت تغذیه از طریق پولیه در رأس تاقدیس است. در توده‌ی پراو- بیستون به جای پولیه با کف هموار و تغذیه محدود، وجود اووالا با بستری ناهموار که دولین‌ها و جاماهای فراوانی در آن توسعه پیدا کرده‌اند، زمینه‌ی نفوذپذیری و واکنش سریع آبخوان به تغییرات رژیم بارشی را فراهم می‌کند.

آبدهی و ضریب کمترین آبدهی رابطه عکس است، به این معنی که توزیع آبدهی در چشمه‌های محدوده‌ی پراو- بیستون از یک رژیم یکنواخت تبعیت نمی‌کند. رژیم آشفته و مجرای و پایین بودن حجم ذخیره دینامیک، ناشی از تراکم زیاد درز و شکاف در آهک بیستون است. بالا بودن حجم ذخیره دینامیک چشمه‌ها در محدوده‌ی قلاجه سبب شده نوسان زیادی بین آبدهی حداکثر و حداقل چشمه‌ها وجود نداشته باشد. تغذیه‌ی آبخوان‌های کارستی در قلاجه به صورت

شکل ۵: نمودار الف، رابطه‌ی ضریب تغییرات دبی و ضریب ناهم‌شکلی چشمه‌ها، ب رابطه مستقیم ضریب تغییرات دبی کمترین آبدهی را نشان می‌دهد و نمودار ج ضریب تغییرات دبی و ضریب α در چشمه‌ها را نشان می‌دهد.

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

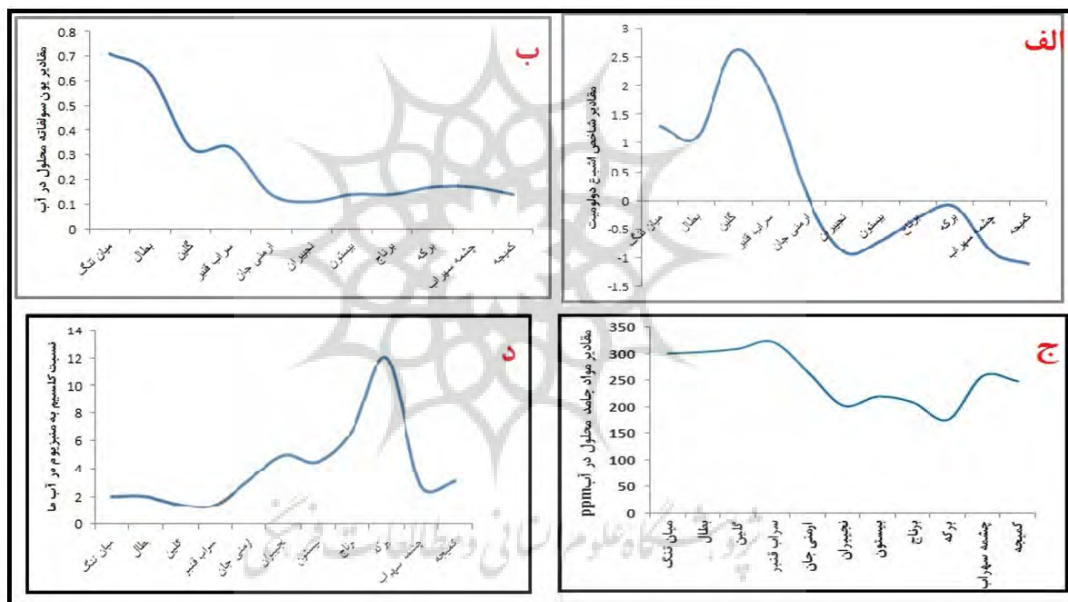
شد. بالا بودن میزان آنیون‌ها و کاتیون‌ها و نیز هدایت الکتریکی زیاد و سختی بالای آب در نمودار شکل ۶ و نمودار پایپر (شکل ۷) نشان می‌دهد که سطح تماس بین آب و لیتولوژی تاقدیس قلاجه بالا است و تکامل کارست در مراحل اولیه می‌باشد. نسبت کلسیم به منیزیم برای چشمه‌های محدوده‌ی قلاجه به عدد یک نزدیک است و این مقدار برای هیچ یک از چشمه‌ها در

تحلیل هیدرو شیمی چشمه‌های کارستی

در جدول ۳ میزان شاخص اشباع برای هر یک از چشمه‌های کارستی و نیز نسبت Ca به Mg در دو محدوده آمده است. با هدف مطالعه تأثیر ساختار زمین‌شناسی و لیتولوژی بر ترکیب شیمیایی آب چشمه‌ها، داده‌ها هیدروشیمیایی آب تهیه و سپس به ترسیم نمودار پایپر حاصل از آزمایش نمونه آب اقدام

بیستون است (شکل ۶ و جدول ۳). مقادیر شاخص اشباع SI_d برای چشمه‌های محدوده‌ی پراو- بیستون تحت شرایط اشباع و منفی است (شکل ۶). این امر بیانگر وجود جریان انتشاری- مجرای، عدم ارتباط زیاد آب و سازندهای منطقه است. در آبخوان قلاجه مقادیر شاخص‌های اشباع مثبت می‌باشد که دلیل ارتباط زیاد آب زیرزمینی با لیتولوژی آبخوان است.

این محدوده از ۲,۵ فراتر نمی‌رود در حالی که این نسبت در چشمه‌های محدوده‌ی پراو- بیستون بالاتر از ۳ و حتی در چشمه برکه به عدد ۱۲ می‌رسد (شکل ۶). چنین حالتی خلوص بالای آهک را نشان می‌دهد. نسبت پایین کلسیم در چشمه‌های آبخوان کارستی محدوده‌ی قلاجه در مقایسه با پراو- بیستون به روشنی گویای آبخوان کارستی دولومیتی در محدوده‌ی قلاجه و وجود آبخوان کارستی آهکی در محدوده‌ی پراو-

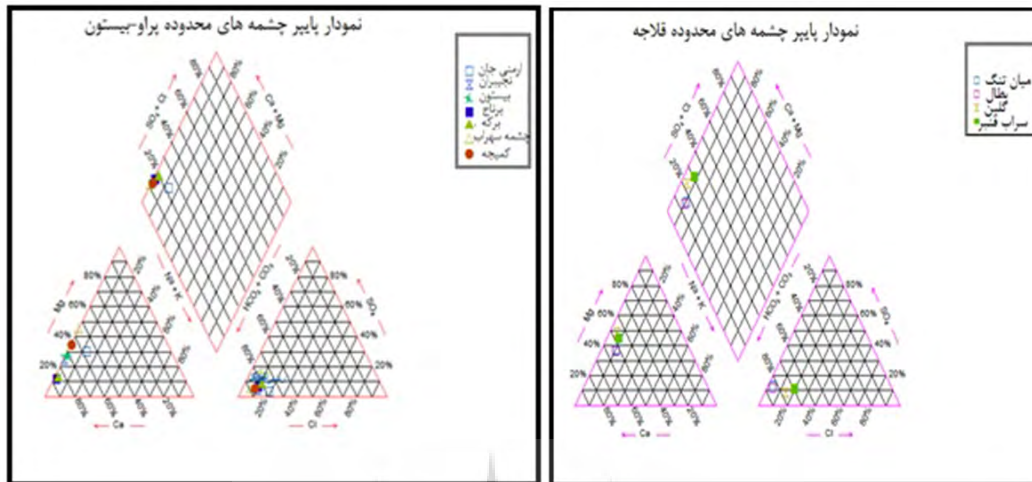

شکل ۶: نمودار الف- شاخص اشباع دولومیت SI_d در چشمه‌ها ب- یون سولفات محلول در آب چشمه‌ها ج- مقادیر مواد جامد محلول در آب چشمه‌ها د- نسبت کلسیم به منیزیم در آب چشمه‌ها را نمایش می‌دهد.

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

در مسیر حرکت آب زیرزمینی و مجاورت بیشتر جریان با لیتولوژی نسبت به محدوده‌ی پراو- بیستون است. بالا بودن میزان این یون‌ها سبب سختی آب چشمه‌های قلاجه در مقایسه با آب چشمه‌های پراو- بیستون شده است.

این ارتباط بیان‌کننده‌ی عدم توسعه‌ی کارست و شکستگی‌ها در محدوده‌ی قلاجه است. بالا بودن میزان یون بی‌کربنات و یون سولفات در چشمه‌های کارستی قلاجه بیشتر از چشمه‌های محدوده‌ی پراو- بیستون است (شکل ۶). این امر ناشی از رسوب بیشتر کانی‌ها

شکل ۷: نمودار پایپر نمایش نتایج تجزیه و تحلیل شیمیایی آب چشمه‌ها

تهیه و ترسیم: نگارندگان، ۱۳۹۴

نتیجه

ناحیه است، جوانی و خلوص کمتر نسبت به آهک بیستون از یک طرف و تأثیر عوامل ژئومورفولوژیک مانند شکل آبخوان، ارتفاع و تأثیر متفاوت عملکرد تکتونیک از طرف دیگر سبب شده درجه‌ی توسعه‌یافتگی کارست در قلاجه پایین‌تر از توده‌ی پراو-بیستون باشد. شکل آبخوان در تاقدیس قلاجه کشیده‌تر از آبخوانهای کارستی پراو-بیستون است (شکل ۳). آنالیز شیمیایی آب چشمه‌ها می‌تواند بیانگر توسعه‌یافتگی یا عدم توسعه‌ی کارست در یک ناحیه باشد. در محدوده پراو-بیستون آب چشمه‌ها با رخساره کلسیتی و نسبت بالای Ca به Mg که در مواردی مانند چشمه برکه حتی به عدد ۱۲ می‌رسد، خلوص بالای آهک در این محدوده را نشان می‌دهد. در مقابل، پایین بودن نسبت Ca به Mg در آبخوان‌های کارستی قلاجه مبین دولومیتی بودن کارست در این محدوده است. شاخص اشباع مثبت در چشمه‌های محدوده‌ی قلاجه نشان‌دهنده‌ی وجود جریان انتشاری در آبخوان‌های این محدوده و عدم توسعه‌ی کامل کارست است، در حالی‌که در محدوده‌ی پراو-بیستون شاخص اشباع منفی دلیل تراکم بیشتر شکستگی‌ها و وجود جریان

گسترده‌ی سازند آهکی بیستون در آبخوان‌های کارستی توده پراو-بیستون که قابلیت انحلالی زیادی دارد، زمینه را برای شکل‌گیری و توسعه‌ی اشکال کارستی فراهم نموده است. انواع متنوعی از اشکال کارستی در محدوده‌ی پراو بیستون، مانند لاپیه در ابعاد و انواع مختلف دولین، فروچاله‌ها، پولیه با ابعاد وسیع و غارها و دره‌های کارستی را می‌توان مشاهده کرد. از جمله مهمترین پیامدهای توسعه‌ی کارست و تأثیرپذیری آن از تکتونیک و لیتولوژی خاص منطقه شکل‌گیری چشمه‌ها با رژیم‌های آبدهی متفاوت است. آبخوان‌های کارستی محدوده‌ی پراو-بیستون دارای درجه توسعه‌ی کارست ۵ و ۶ هستند در حالی‌که چشمه‌های آبخوان تاقدیس قلاجه با داشتن منحنی فرود یکنواخت دارای یک یا دو رژیم کم نوسان هستند و درجه‌ی توسعه کارست در این محدوده ۲,۵ تا ۳,۵ می‌باشد. از مهمترین عوامل در پایین بودن درجه توسعه‌یافتگی کارست در آبخوان‌های این ناحیه ویژگی‌های لیتولوژی و ژئومورفولوژی است. آهک آسماری گرچه از سازندهای مستعد انحلال در این

- مجرایی- انتشاری (خطی- آشفته) است. مطالعه ضریب آلفا و بالا بودن سختی املاح (TDS) و حجم بالای ذخیره دینامیکی چشمه‌ها نشان‌دهنده مسافت زیادی است که آب برای رسیدن به خروجی چشمه باید طی کند. در مقایسه‌ی توسعه‌ی کارست در دو ناحیه، کاربرد ویژگی‌های هیدرودینامیک و هیدروشیمی شاخص ارزشمندی است. ژئومورفولوژی متفاوت دو ناحیه سبب شده که علی‌رغم شرایط مشابه بارشی، ارتفاع بیشتر و فرم‌های توسعه‌یافته سطحی کارست، روی توسعه-یافتگی کارست زیر سطحی تأثیر بسزایی داشته باشد.
- در محدوده‌ی پراو- بیستون وجود مجاری وسیع با آبدهی زیاد نشان‌دهنده‌ی مساعدت ژئومورفولوژی کارست ناحیه در درجه اول و سپس عواملی مانند ویژگی‌های لیتولوژی و عامل ارتفاع در تعیین درجه توسعه‌ی کارست است. با توجه به شرایط هیدرودینامیک دو محدوده‌ی مورد مطالعه و نیز تجزیه و تحلیل هیدرو شیمی آب چشمه‌ها، کارست پراو-بیستون توسعه‌یافته‌تر از کارست در تاقدیس قلاجه است.
- منابع**
- اداره کل شیلات استان کرمانشاه (۱۳۹۱). امکان‌سنجی پرورش ماهیان خاویاری. طرح تحقیقاتی.
- باقری، سجاد؛ مجتبی یمانی؛ منصور جعفریگلو؛ حاجی کریمی؛ ابراهیم مقیمی (۱۳۹۴). بررسی توسعه‌یافتگی ویژگی‌های هیدرودینامیکی سامانه‌های کارستی با استفاده از تجزیه و تحلیل منحنی فرود هیدرو گراف (مطالعه موردی: آبخوان‌های کارستی حوضه رودخانه الوند)، پژوهش‌های جغرافیای طبیعی. شماره ۳. پاییز ۱۳۹۴. صفحات ۳۴۶-۳۳۳.
- بهرامی، شهرام؛ محمدعلی زنگنه‌اسدی؛ حمزه رهبر (۱۳۹۲). بررسی نقش ژئومورفولوژی در ویژگی‌های هیدرولوژیکی و شیمیایی چشمه‌های حوضه آبخیز کنگیر، جغرافیا و آمایش شهری- منطقه‌ای. دوره ۳. شماره ۷. صفحات ۸۴-۷۱.
- تالی قهرودی، منیژه؛ طاهره جلیلیان؛ فرشاد علیجانی (۱۳۹۳). شناسایی سیستم جریان زیرزمینی کارستی در توده پراو- بیستون. استان کرمانشاه، فصلنامه بین‌المللی پژوهشی تحلیلی منابع آب و توسعه. سال دوم، شماره ۴. صفحات ۳۹-۲۷.
- جهانی‌بهبهانی، حمیدرضا (۱۳۷۲). نقش خطواره‌ها در کنترل جریان آب زیرزمینی در مناطق چین‌خورده کارستی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه شیراز. گروه زمین‌شناسی- آبشناسی.
- دشتی برمکی، مجید؛ محسن رضایی؛ جواد اشجاری (۱۳۹۴). پتانسیل‌یابی منابع آب کارست کوه‌های دوان و شاپور براساس تصمیم‌گیری چندمعیاره. مجله پژوهش آب ایران. شماره ۱. پاییز ۱۶. صفحات ۱۰۰-۸۹.
- رنگزن، کاظم؛ احسان آبشیرینی (۱۳۸۴). بررسی نقش عوامل ساختاری، لیتولوژیکی و توپوگرافی در رخنمون چشمه‌های طاقدیس کارستی پابده-لالی، مجموعه مقالات بیست‌وسومین همایش زمین‌شناسی تهران.
- سازمان زمین‌شناسی کشور (۱۳۷۱). نقشه‌های زمین‌شناسی کرد و ایلام. مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰.
- سازمان نقشه‌برداری کشور (۱۳۹۱). نقشه‌های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰.
- قبادی، محمدحسین؛ یاسین عبدی‌لر؛ یزدان محبی (۱۳۹۰). اهمیت شناخت خصوصیات ژئومورفولوژیکی سنگ‌شناسی و فیزیکی سنگ‌های کربناته. جهت ارزیابی توسعه کارست در منطقه نهاوند. فصلنامه زمین‌شناسی کاربردی. سال ۷. شماره ۴. صفحات ۳۱۰-۲۹۹.
- قدیمی، مهنوش؛ حسن احمدی؛ ابراهیم مقیمی؛ منصور جعفریگلو (۱۳۹۳). بررسی هیدروژئوشیمیایی چشمه‌های کارستی اشتران‌کوه در ارتباط با سازندهای زمین‌شناسی منطقه، نشریه مرتع و آبخیزداری. مجله منابع طبیعی ایران. دوره ۶۷. شماره ۲. صفحات ۲۷۸-۲۶۳.

- قمی‌اویلی، جعفر (۱۳۷۶). مطالعه لیتواستراتیگرافی و بررسی کارستی شدن رخنمون‌های کربناته منطقه نوا- قلاجه در غرب استان کرمانشاه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران.
- کلانتری، نصرالله؛ محمدرضا کشاورزی؛ عباس چرچی (۱۳۸۸). عوامل مؤثر در ظهور چشمه‌های حوضه‌ی آبریز دشت ایذه، فصلنامه زمین‌شناسی کاربردی. سال ۵، شماره ۲. صفحات ۱۴۷-۱۳۵.
- کاظمی، رحیم؛ جعفر غیومیان؛ نادر جلالی (۱۳۸۵). بررسی نقش عوامل ساختاری در فراوانی منابع آب در منطقه کارستی لار با استفاده از سنجش از دور و GIS، مجله پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی. دوره ۱۹، شماره ۷۳. صفحات ۴۱-۳۳.
- محمودی، فرج‌اله؛ امجد ملکی (۱۳۸۰). تحول کارست و نقش آن در منابع آب زیرزمینی در ناهمواری‌های بیستون-پراو و کرمانشاه، پژوهش‌های جغرافیایی. شماره ۴۰، مهرماه ۱۳۸۰. صفحات ۱۰۵-۹۳.
- مرادی، صمد؛ محسن رضایی؛ جهانگیر پرهمت (۱۳۸۹). بررسی تأثیر عوامل ساختاری، سنگ‌شناسی و توپوگرافی بر ظهور چشمه‌ها در محدوده شیراز تا یاسوج، اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی منابع آب ایران ۲۱-۲۳ اردیبهشت. کرمانشاه.
- مقصودی، مهران؛ حاجی کریمی؛ فرشاد صفری؛ ذبیح‌الله چهارراهی (۱۳۸۸). بررسی توسعه کارست در توده پراو- بیستون با استفاده از ضرایب فرود، زمان مرگ چشمه‌ها و تحلیل نتایج ایزوتوپی و شیمیایی. پژوهش‌های جغرافیایی. دوره ۴۱، شماره ۶۹. صفحات ۶۵-۵۱.
- ملکی، امجد؛ محسن اویسی (۱۳۹۱). شناسایی ساختار گسلی و تحول چشمه‌های کارستی با استفاده از رادار نفوذی (مطالعه موردی استان کرمانشاه)، جغرافیا و پایداری محیط. دوره ۲، شماره ۳. صفحات ۱۰-۱.
- ولایتی، سعداله؛ فریده خانعلی‌زاده (۱۳۹۱). بررسی ساختارهای تکتونیک و اشکال کارستی (مطالعه موردی حوضه آبریز کارده)، فصلنامه علمی- پژوهشی انجمن جغرافیای ایران. دوره جدید. سال نهم. شماره ۳۱. صفحات ۱۸۹-۱۷۱.
- یمانی، مجتبی؛ علی‌اکبر شمسی‌پور؛ مریم جعفری‌اقدم؛ سجاد باقری‌سیدشکری (۱۳۹۰). بررسی عوامل مؤثر در توسعه‌یافتگی و پهنه‌بندی کارست حوضه چله با استفاده از منطق فازی و AHP. استان کرمانشاه. علوم زمین. سال ۲۲، شماره ۸۸. صفحات ۶۶-۵۷.
- Andreo, B., Goldscheider, N., Vadillo, I., Mar Vias, J., Neukum, C., Sinreich, M., Brechenmacher, J., Carrasco, F., Hotzl, H., Jesuperles, M. & Zwahlen, F (2006). Karst Groundwater Protection: First Application of a Pan-European Approach to Vulnerability, Hazard and Risk Mapping in Thesiera De Libar (Southern Spain), Science of the Total Environment, 357, 54-73.
- Atalay, I (2003). Effects of the Tectonic Movements on the Karstification in Anatolia, Turkey, Acta Carsologica, 16, 196-203,
- Bakalowicz, M (2005). Karst Groundwater: a challenge for new resources., Hydrogeology Journal. 13 (1), 148-160.
- Bonacci, O (1993). Karst springs hydrographs as indicators of karst aquifers, Hydrological Sciences, 38 (1), 51-62.
- Cooper, A. H., Farrant, A. R. & Price, j (2011). The use of karst Geomorphology for planning, hazard avoidance and development in Great Britabin, Geomorphology, 134, 118-131
- Fiorillo, F., Revellino, P., Ventafridda, G. (2012). Karst Aquifer Draining during Dry periods. Journal of Cave and Karst Studied, 74 (2), 48 - 156.
- Ford, D., & Williams, P (2007). karst Hydrogeology and Geomorphology, John Wiley & Sons, Ltd, 554 pp.

- Ilman, E (1980). Levaluation du regime des eaux souterraines dans les roches carbonatiques du Mesozoique des Carpates Occidentales par les courbes de tarissement des sources. Geologicky u stav Diony za S tura, Bratislava. Za padne Karpaty. Se r. hydrogeolo gia a inzinierska geolo gia 3. PP:7-9
- Malik, P. & Vojtkova, S. (2012). Use of recession-curve analysis for estimation of karstification degree and it application in assessing over/underflow conditions in closely spaced karstic springs. Environmental Earth Sciences, 65, 2245-2257
- Maillet, E (1905). Essais d hydraulique Souteeraine et Fluvale. Paris: Hermann.
- Milanovic, P (1981). Karst Hydrogeology. Water Resources Publications, Littleton, Colorado, USA, 434 pp.
- Milanovic, P (2004). Water Resources Engineering in Karst, CRC Press, Boca London New York Washington, D.C, 328 pp.
- Mohammadi, Z. & Raeisi, E. & Bakalowicz, M (2007). From behaviour of the Asmari limestone aquifer at the Khersan 3 Dam site, southern Iran, Hydrological Sciences Journal, 52, 206-220.
- Gilli, E., Boudin, F., Longuevergne, L., Florsch, N., Walch, J, J., Gomes, A., Depeyre, J., & Marie, J, C(2010). Neotectonics & current hydrologically- induced Karst deformation . Case study of the plateau de Calern, (Alpes-Maritimes, France), Geodinamica Acta 23 (1), 34-64.
- Fiorillo, F., Revellino, P., Ventafridda, G. (2012). Karst Aquifer Draining during Dry periods. Journal of Cave and Karst Studied, 74 (2), 148 – 156.
- Goldscheider, N. & Drew, D (2007). Methods in Karst Hydrogeology. Taylor & Francis Group, London, UK, 263 pp.
- Karimi, H., Raeisi, E. & Bakalowicz, M. (2005). Characterising the main Karst aquifers of the Alvand basin, Northwest of Zagros, Iran, by a hydrogeochemical approach, Hydrogeology Journal, 13 (6), 787-799.
- Kresic, N. and Bonacci, (2010). "Spring discharge hydrograph. In Groundwater Hydrology of Springs: Engineering, Theory, Management, and Sustainability". Edited by N. Kresic and Z. Stevanovic, Elsevier Amsterdam, PP: 129-163.
- Kuhta, M., Brkić, Ž. and Stroj, A. (2012). "Hydrodynamic characteristics of Mt. Biokovo foothill springs in Croatia". Geologia Croatica. 65 (1), 41-52.